

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSZTUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XII NIEDZIELA ZWYKŁA 16.06.2022 - Numer 25/2022 (1125)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

„U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, ale jest spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie” (Benedykt XVI). A tą Osobą jest Pan Jezus. Kim więc On dla Ciebie jest? Jakiego Pana Jezusa znasz? Czyniącego liczne cuda, rozmnażającego chleb, uzdrawiającego, wskrzeszającego, tego za którym poszły tłumy? A co powiesz na tego samotnego, odrzuconego i zdradzonego, i to nie przez „byłe kogo”, a przez elitę religijną tamtych czasów. Pójdiesz z Nim tą drogą? Co powiesz na krzyż? I nie taki kupiony u jubilera, wysadzany drogimi kamieniami, albo taki kupiony w sklepie z dewocjonaliami - bo kolor drewna pasuje do mebli w salonie. Ale taki prywatny, tylko twój. Taki, z którym zupełnie nie wiesz co zrobić, który wydaje ci się nie mieć sensu, który pozbawia cię siły z dnia na dzień, który kradnie radość, wypłukuje łzy, kiedy nikt nie widzi. „Ewangelia jest piękna jak wiosna i ciężka jak krzyż” mawia kard. Krajewski, ale zawsze jest Ewangelią, a więc dobrą nowiną? Gdzie więc jest ta dobra nowina? Przecież „nie każde uciążliwe drewno jest krzyżem”. Krzyż jest zawsze naszym wyborem, który podejmujemy z miłością. Ale jeżeli wybierzesz tę drogę Pan Jezus będzie tuż obok, będzie prowadził cię krok po kroku. Kiedy umierała Służebnica Boża Chiara Corbella Petrillo - mama małego Francesco, za którego oddała życie, Jej mąż Enrico spytał czy faktycznie to jarzmo jest słodkie. „Bardzo słodkie Enrico” - odpowiedziała.

Justyna Zienkowicz

EWANGELIA (Łk 9, 18-24)

Wyznanie wiary w Chrystusa i zapowiedź męki

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Gdy Jezus modlił się na osobności, a byli z Nim uczniowie, zwrócił się do nich z zapytaniem: «Za kogo uważają Mnie tłumy?» Oni odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela; inni za Eliasza; jeszcze inni mówią, że któryś z dawnych proroków zmartwychwstał». Zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Piotr odpowiedział: «Za Mesjasza Bożego». Wtedy surowo im przykazał i napominał ich, żeby nikomu o tym nie mówili. I dodał: «Syn Człowieczy musi wiele wycierpieć: będzie odrzucony przez starszyznę, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; zostanie zabit, a trzeciego dnia zmartwychwstanie». Potem mówił do wszystkich: «Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa».

Myśli na każdy dzień

20.06.

„(...) ludziom jest konieczne do zbawienia nie tyle dobre postępowanie, dzięki któremu unikamy grzechów, lecz takie poznanie prawdy, dzięki której unikamy błędów.”

św. Tomasz z Akwinu

21.06.

„Może zgrzeszyć i nosem, kiedy się go wtyka w sprawę innych ludzi.”

św. Filip Neri

22.06.

„Jeśli nie potrafisz tego dokonać, aby w jakiejś sprawie zwyciężyło dobro, czyń przynajmniej wysiłki, aby wpływ zła jak najbardziej osłabić.”

św. Tomasz More

23.06.

„Dla mnie jedyną sztuką jest wiara, a Chrystus moją poezją.”

św. Paulina z Noli

24.06.

„Ty pierwszy (Panie) nas umiłowałeś, abyśmy mogli Ciebie miłować, Ty

nie potrzebujesz naszej miłości, ale to my, bez Twojej miłości w sobie, nie moglibyśmy być tym, ku czemu nas stworzyłeś.”

św. Wilhelm

25.06.

„Porzuć wygodne drogi i wspaniałe gościńce.

Trzymaj się mocno naszego Kochanego Pana i ucz się od Niego chodzić również po wąskich ścieżkach, które prowadzą do życia wiecznego.”

bł. Dorota z Mątowów

26.06.

„Akty strzeliste nie paraliżują pracy, podobnie jak bicie serca nie przeszkadza ruchom ciała.”

św. Josemaria Escriva Balaguer

NIEDZIELA 19 czerwca 2022

PIERWSZE CZYTANIE (Za 12, 10-11; 13, 1)
Będą patrzeć na tego, którego przebili

Czytanie z Księgi proroka Zachariasza

Tak mówi Pan:

«Na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalem wyleję ducha łaski prześlągnięcia. Będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim, jak się boleje nad jedynakiem, i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym. W owym dniu będzie wielki płacz w Jeruzalem, podobny do płaczu w Hadad-Rimmon na równinie Megiddo. W owym dniu wytrysnie źródło, dostępne dla domu Dawida i dla mieszkańców Jeruzalem, na obmycie grzechu i zmyzu».

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 63 (62), 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: por. 2ab))

Refren: Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza.

Boże, mój Boże, szukam Ciebie *

i pragnie Ciebie moja dusza.

Ciało moje tęskni za Tobą *

jak zeschnęła ziemia łaknąca wody.

Refren.

Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, *
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.

Twoja łaska jest cenniejsza od życia, *
więc sławić Cię będą moje wargi.

Refren.

Będę Cię wielbił przez całe me życie *
i wzniosę ręce w imię Twoje.

Moja dusza syci się obficie, *

a usta Cię wielbią radosnymi wargami.

Refren.

Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie:

Do Ciebie lgnie moja dusza, *

prawica Twoja mnie wspiera.

Refren.

DRUGIE CZYTANIE (Ga 3, 26-29)

Wiara w Chrystusa znosi podziały między ludźmi

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Galatów

Bracia:

Wszyscy przez wiarę jesteście synami Bożymi – w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie. Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama, dziedzicami zgodnie z obietnicą.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (Por. J 10, 27)

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Moje owce słuchają mego głosu,

Ja znam je, a one idą za Mną.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 2 Krl 17, 5-8.13-15a.18; Mt 7, 1-5

Wtorek: 2 Krl 19,9b-11.14-21.31-35a. 36; Mt 7, 6. 12-14

Środa: 2 Krl 22, 8-13, 23, 1-3; Mt 7, 15-20

Czwartek: Iz 49, 1-6; Dz 13, 22-26; Ćk 1, 57-66.80

Piątek: Ez 34, 11-16; Rz 5, 5b-11; Ćk 15, 3-7

Sobota: Iz 61, 9-11; Ćk 2, 41-51

Sanktuarium Narodzenia Matki Bożej w Kolniczkach

Kolniczki - wieś położona w centralnej części gminy Nowe Miasto nad rzeką Kolnicą, wzmiankowana po raz pierwszy w 1390 roku. Miejscowość pierwotnie była gniazdem rodziny Kolnickich. W średniowieczu graniczyła z nią wieś Kolnice. Już w pierwszej połowie XIV wieku istniał tu kościół pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny i Świętego Mikołaja, a miejscowość była siedzibą parafii. W XVI wieku istniał we wsi dwór, folwark, karczma oraz dwa stawy. W XVII wieku wieś należała do Rozdrażewskich, a później do Grabskich. Legenda mówi, że pierwszą drewnianą kapliczkę wystawił w tym miejscu dziedzic z pobliskiej Chociczy, jako wotum dla Matki Bożej za uratowanie mu życia. Kiedy bowiem polował wśród rozlewisk Kolnicy, nieopatrznie wszedł na mokradła i zaczął zapadać się w bagno. Wezwał wtedy na pomoc Najświętszą Panią, obiecując, że jeśli przeżyje, wybuduje w tym miejscu świątynię. Madonna miała mu się wtedy objawić pośród gałęzi dębu i wzrokiem wskazać właściwą drogę. Cudownie ocalony słowa rzecz jasna dotrzymał. W latach 1773-75 wybudowano nową, drewnianą świątynię pod wezwaniem Oblubieńca Najświętszej Marii Panny, ponieważ stary kościół popadł w ruinę. W latach 1661-1830 tutejszy kościół podlegał parafii nowomiejskiej. W okresie zaborów wieś nazywała się Kolnitschki. We wrześniu 1939 roku w Kolniczkach rozpoczęły się samosady skierowane przeciwko polskim patriotom. Pierwszą ofiarą tych zająć był działacz ruchu ludowego Jan Majewski. Tuż po wojnie Kolniczki były siedzibą gromady wchodzącej w skład gminy Nowe Miasto. W latach 1948-59 wzniesiono nowy kościół parafialny pod wezwaniem Narodzenia NMP. Został on uroczystie konsekrowany 6 września 1961 r. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że inicjatorem opisanych powyżej inwestycji był niezwykle zasłużony dla tej parafii jej proboszcz w latach 1946-1984, ks. kanonik Wojciech Rychły. Podjęte przez niego, przy ofiarnej współpracy parafian, dzieła upamiętniają tablice umieszczone w świątyni. Przed świątynią znajduje się jego grób. Kościół w Kolniczkach słynął i słynie jako miejsce szczególnego kultu Maryjnego. W jego ołtarzu głównym znajduje się XVII wieczny obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem (zwanej Kolnicką) uznawany za cudowny i od dawna otoczony kultem wiernych. I chociaż jego początki, jak i pochodzenie samego obrazu, który można oglądać w ołtarzu głównym, owiane są legendą i nieznanym jest również jego autor, faktem jest, iż do tego sanktuarium przybywali bardzo licznie pielgrzymi. Było ich tak wielu, że już przed wojną planowano wzniesienie nowego, większego kościoła. Stary drewniany kościół przeniesiono do Boguszyńka. Powiększoną w 1845 r. budowlę przeniesiono tam, ustanawiając w odległej o 7 km wsi kościół filialny. We wsi i przy okolicznych drogach znajdują się liczne figury przydrożne związane z masowym ruchem pielgrzymkowym do sanktuarium Matki Boskiej Kolnickiej. Kult Matki Bożej Kolnickiej rozwijał się stopniowo. Parafia Kolnicka wzmiankowana była w Aktach Grodzkich z 1386-1400 r. Jako miejsce słynące z łask opisana została w nr 24 „Przewodnika Katolickiego” z roku 1895, w rubryce „Z bractw i stowarzyszeń.” Czytamy w nim między innymi, że w Kolniczkach w ołtarzu znajduje się „cudowny obraz Matki Bożej, do którego lud okoliczny wielkie ma nabożeństwo”. W kronice parafialnej często można spotkać wpisy informujące o licznych darach wiernych na rzecz kościoła. Przejawem kultu Matki Bożej Kolnickiej był przede wszystkim ruch pielgrzymkowy, skupiony wokół świąt Zesłania Ducha Świętego, świętych Piotra i Pawła, oraz Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. W tych szczególnych dniach przybywały rzesze ludzi z okolicznych miejscowości. Pielgrzymki te nie osłabły pomimo wybuchu I wojny światowej, a nawet zostały spotęgowane przez ocalałych żołnierzy i ich rodziny. Inną formą kultu były pielgrzymki odprawiane w intencji odwrócenia klęsk żywiołowych takich jak powódzie czy zarazy. Po II wojnie światowej ruch pielgrzymkowy trwał nadal, dopiero w latach 50-tych na skutek polityki państwowej zabraniającej pielgrzymek, przybrał formę indywidualną i rodzinną. Pewną formą kultu są również liczne Msze św. celebrowane z prośbami do Matki Bożej Kolnickiej o łaski potrzebne w życiu. W roku 2009 wznowiona została pielgrzymka piesza z Mieszkowa z okazji odpustu Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Od ponad 30 lat, na początku maja, do Matki Bożej Kolnickiej przybywali uczniowie wraz ze swoimi duszpasterzami z całego dekanatu nowomiejskiego kończący gimnazjum, by uprosić u Matki Bożej łaski potrzebne do dalszej nauki w szkołach średnich. Dziś nadal Kolniczki znajdują się na szlaku pielgrzymkowym tak indywidualnych pątników, jak i grup zorganizowanych, a wśród parafian wciąż żywe jest nabożeństwo do Matki Bożej Kolnickiej. Podstawą rozwoju duchowego i formacji religijnej jest codzienna posługa duszpasterska oraz regularnie odbywające się rekolekcje i misje parafialne. Ten czas refleksji i nawrócenia, którego wciąż człowiekowi potrzeba, przynosi konkretne owoce duszpasterskie. Żeby kolejne pokolenia przeniosły kult, muszą mieć wiarę, którą przejmują w rodzinach, a utrwalają w kościele. Podczas rekolekcji w 1992 r. reaktywowano w parafii Żywy Różaniec, który obecnie składa się z 11 róż matek i 2 ojców; po misjach w 1998 r. rozpoczęła się Koronka do Miłosierdzia Bożego; natomiast w 2004 r. wprowadzono Nowennę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, w której co tydzień uczestniczy spora grupa wiernych. Okazję do liczniejszego korzystania przez parafian z sakramentów świętych, wspólnej modlitwy i świętowania stanowią również odpusty, obchodzone trzy razy w roku: w Narodzenie NMP, Zesłanie Ducha Świętego i uroczystość św. Apostołów, Piotra i Pawła. To wszystko składa się także na świadomość, którą mają parafianie i pielgrzymi, szczególnej rangi, jaką posiada kościół parafialny będący sanktuarium.

Ewa Wika w służbie Maryi

Część IV - język obcy nowożytni + podsumowanie

Drodzy Czytelnicy!

Niniejszy artykuł miał powstać i ukazać się jeszcze przed pierwszą maturą, aby terminowo zamknąć cykl opowieści na temat arkuszy egzaminacyjnych na poziomie podstawowym. W toku maturalnych przygotowań nie udało mi się jednak znaleźć czasu na przemyślenie i napisanie ostatniego tekstu do „Kącika”. Postanowiłam nie spieszyć się i zamknąć cykl już po maturze, wzbogacając go o majowe przemyślenia. Zgodnie z planem i obietnicą opiszę wygląd arkusza maturalnego z języka obcego, a następnie podsumuję tegoroczną maturę.

Jak już wspominałam w pierwszym artykule, na maturze można wybrać język obcy spośród następujących: angielski, francuski, hiszpański, niemiecki, rosyjski, włoski. Ten pierwszy cieszy się zazwyczaj największą popularnością. Każdy maturzysta musi przystąpić do egzaminu na poziomie podstawowym z jednego z w/w języków, ponadto może wybrać jeden lub więcej języków, które chce zdawać na poziomie rozszerzonym, pamiętając, że maksymalnie może zdawać sześć tzw. „rozszerzeń”, wliczając w to inne przedmioty. Typy zadań na obu poziomach są podobne, różnią się głównie stopniem trudności, dziś jednak skupię się konkretnie na arkuszu podstawowym. Ten składa się na ogół z 10 zadań wartych łącznie 50 punktów. Wszystkie zadania poza ostatnim są zamknięte, tzn. abiturient ma do wyboru kilka odpowiedzi, z których tylko jedna jest poprawna.

W zależności od zadania, do wyboru jest od 3 do 6 odpowiedzi oznaczonych kolejnymi literami alfabetu albo dwie odpowiedzi PRAWDA i FAŁSZ. Pierwsze zadania dotyczą rozumienia tekstu słuchanego, i tak w arkuszu możemy spotkać wywiad na konkretny temat, krótką rozmowę, monolog, fragment audycji radiowej... Nagrania do zadań odtwarzane są przez członków komisji egzaminacyjnej z płyty CD na początku egzaminu. Wszystkie teksty nagrane są dwukrotnie, a cały odsłuch trwa około 25 minut. Następnie zdający mogą dowolnie wybrać sobie kolejność, w jakiej chcą rozwiązywać pozostałe zadania. Jeżeli będą robić to w kolejności występowania zadań w arkuszu, tuż po słuchaniu trafią na rozumienie tekstów pisanych. Tu zadania są różne: czasem należy przyporządkować tytuł do akapitu, czasem wstawić podane zdania w luki w tekście, określić,

w którym akapicie znajduje się dana informacja albo odpowiedzieć na pytanie dotyczące treści. Do tego momentu zadania w arkuszu rozszerzonym wyglądają praktycznie tak samo, oczywiście jest inny poziom trudności, ale ten sam typ pytań. Różnice zaczynają się przy środkach językowych, gdzie na „rozszerzeniu” trzeba napisać coś „od siebie”, przetłumaczyć fragment zdania albo zmienić formę podanego słowa, natomiast w omawianej „podstawie” korzystamy z już podanych wariantów odpowiedzi, wybierając jedynie ten właściwy. W tej części egzaminu sprawdzana jest znajomość ścisłych związków wyrazowych czy umiejętność zastosowania wieloznacznego słowa w danym kontekście. Uczniowie nazywają niekiedy zadania ze znajomości środków językowych loterią, ponieważ nigdy nie wiadomo, na co się trafi i czasem może się zdarzyć tak, że zdający danego związku frazeologicznego czy słowa, o które pytają, po prostu nie zna. Są to jednak pojedyncze przypadki i zazwyczaj nie odgrywają przy punktacji kluczowej roli. Ponadto nauczyciele dbają o to, aby „przemycić” swoim uczniom jak najwięcej słówek i wyrażeń. Ostatnim zadaniem jest krótka wypowiedź pisemna. Zmora uczniów jest limit 80-130 słów, w których zawrzeć należy cztery wyszczególnione w poleceniu aspekty. Na poziomie podstawowym wymagane są następujące formy pisemne: list nieformalny, wpis na blog, e-mail, z których w arkuszu znajduje się każdorazowo tylko jedna. Praca ma podany temat główny (np. podczas wakacji pracowałeś dorywczo, opowiedz koledze w liście o swojej pracy) oraz cztery aspekty (w podanym przykładzie mogłyby to być: gdzie pracowałeś, dlaczego zdecydowałeś się pracować w wakacje, opisz swoje obowiązki, wyraż swoją opinię o miejscu pracy – czy polecilibyś je koledze, czy chcesz tam wrócić za rok). Każdy aspekt należy rozwinąć, tzn. podać co najmniej dwie różne informacje. Oceniana jest zgodność z tematem, poruszenie i rozwinięcie aspektów, poprawność języka i bogactwo środków językowych oraz spójność. Praca pisemna na poziomie podstawowym oceniana jest na 10 punktów, na poziomie rozszerzonym – na 13. Opisany przeze mnie schemat matury z języka obcego nowożytni-

nego jest uniwersalny dla wszystkich języków.

Tegoroczna matura była ostatnią pisaną przez absolwentów gimnazjum, a tym samym ostatnią maturą tzw. „Nowej Formuły”, która obowiązywała od 2015 roku. Przystąpiło do niej niemal 300 tysięcy uczniów. Najpopularniejszym „rozszerzeniem” był – brak zaskoczenia – język angielski.

Na pytanie, czy matura była w tym roku łatwa czy trudna, nie da się udzielić jednoznacznej odpowiedzi. Była maturą, a to samo w sobie oznacza pewien stały mniej więcej poziom. Jednym tegorocznych egzaminów sprawiły więcej, innym mniej problemu, podobnie jak co roku opinie dotyczące poziomu trudności matury są mocno podzielone. Arkusze są już dostępne na oficjalnej stronie internetowej Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, na odpowiedzi CKE oraz – co najważniejsze – wyniki matur musimy poczekać do 5. lipca. Wtedy logując się na indywidualne konta na specjalnej stronie internetowej poznamy swoje procentowe wyniki z poszczególnych egzaminów, a w naszych szkołach otrzymamy papierowe zaświadczenie o wynikach matur. Możliwe jest, po wcześniejszym napisaniu odpowiedniego wniosku, zobaczenie poprawionego arkusza z danego przedmiotu, co pomoże nam dowiedzieć się, w jakich zadaniach popełniliśmy błędy. Z roku na rok coraz więcej maturzystów korzysta z tej możliwości, jest to bowiem jedyna szansa aby zobaczyć swoją maturę.

Krótko przed egzaminami dowiedzieliśmy się, że nasza matura rzekomo ma mieć formę zbliżoną do nowej formuły obowiązującej od 2023 roku. Nie bardzo wiedzieliśmy, czego możemy się spodziewać, jednak wątpliwości – przynajmniej dla pewnej grupy maturzystów – zostały rozwiane 12 maja, kiedy to w arkuszu egzaminacyjnym z biologii uczniowie znaleźli kolorowe zdjęcie

wiewiórki. Było to zaskakujące, ponieważ w formule 2015-2022 arkusze były czarno-białe, zaś od roku 2023 mają być wprowadzone kolory. Wspomniana wiewiórka była chyba największą atrakcją tegorocznych matur i jednocześnie największym zaskoczeniem. Czy były zadania, których się nie spodziewaliśmy, które nas w jakiś stopniu zaskoczyły? Były, jak pewnie na każdej maturze, bo niezależnie od tego, ile arkuszy się przerobi, egzaminatorzy zawsze wymyślą coś nowego. Niemniej warto jest przygotowywać się do egzaminu dojrzałości w ten właśnie sposób – rozwiązując arkusze maturalne z ubiegłych lat oraz arkusze próbnych matur przygotowywane przez wydawnictwa. Przyszłoroczni maturzyści skazani są tylko na tę drugą opcję, ponieważ będą pierwszym rocznikiem piszącym nową wersję matury. Poważne zmiany będą w języku polskim na poziomie podstawowym, podobno również matematyka będzie się sporo różnić od dotychczasowej formy. Niemala rewolucja została przeprowadzona w programie nauczania chemii i biologii na poziomie rozszerzonym, a prawdopodobnie i inne przedmioty uległy zmianom. Tę kwestię zostawiam otwartą – być może ktoś z młodszych czytelników podejmie się w przyszłym roku wyjaśniania zawiloci nowego systemu maturalnego?

Tymczasem podaję rozwiązanie matematyczno-dobronowinowego zadania z poprzedniego artykułu: prawidłowa odpowiedź to B. 7/15. Dziś nie zadaję już nowego zadania, odpocznijmy nieco podczas tych nadchodzących (a dla niektórych – już rozpoczętych) wakacji.

Martyna Rajch

Z życia Kościoła

W POLSCE I NA ŚWIECIE

NA ŚWIECIE

Franciszek do Polaków: módlcie się o pokój w Europie

Do naśladowania św. Królowej Jadwigi i modlitwy o pokój w Europie zachęcił papież Polaków podczas środowej audiencji ogólnej w Watykanie (08.06.2022).

„Pozdrawiam serdecznie Polaków, a szczególnie kapłanów z diecezji włocławskiej, którzy przybyli do Rzymu z okazji 25-lecia święceń kapłańskich. Dzisiaj wspominacie św. Jadwigę, królową, apostołkę Litwy, fundatorkę Uniwersytetu Jagiellońskiego. Podczas jej kanonizacji św. Jan Paweł II przypomniał, że to za jej sprawą Polska zjednoczyła się z Litwą i Rusią. Powierzając się ufnie jej wstawiennictwu, módlcie się tak jak ona, u stóp krzyża, o pokój w Europie. Z serca wam błogosławię” – powiedział Ojciec Święty.

Kard. Dziwisz: Jan Paweł II swoim życiem napisał encyklikę o cierpieniu

„Widzieliśmy, jak Ojciec Święty cierpiał. To jego cierpienie pokazywały światu bezlitosne kamery, publicznie odsłaniając to wszystko, co niesie ze sobą

chory człowiek” – wspominał kard. Stanisław Dziwisz podczas Mszy św. z okazji 25. rocznicy wizyty papieża w szpitalu, który nosi jego imię. Kardynał podkreślał, że papież „w swojej chorobie i starości nie utracił nadziei”. Krakowski metropolita senior odprawił Mszę św. w kaplicy Bożego Miłosierdzia znajdującej się na terenie Krakowskiego Szpitala Specjalistycznego im. Jana Pawła II. W homilii podkreślał paradoks miłości, która „często idzie w parze z doświadczeniem cierpienia”. „Chrystus jako Syn Boży mógł usunąć cierpienie z ludzkiego życia, zdecydował się jednak uczynić z niego drogę prowadzącą do zbawienia” – stwierdził. Hierarcha zauważył, że człowiek w szpitalu uświadamia sobie, że Bóg wprawdzie nie odbiera człowiekowi cierpienia, ale daje siłę, aby to cierpienie twórczo wykorzystać. „Cierpienie jest czymś bardzo powszechnym – żaden człowiek nie jest w stanie go uniknąć. Przewyciężyć je i nadać mu sens może jedynie miłość” – mówił, dodając że tylko miłość „ma moc uświęcić cierpienie, stając się drogą do prawdziwego człowieczeństwa”. Jak stwierdził wieloletni sekretarz Jana Pawła II, papież był człowiekiem wielorakiego cierpienia – psychicznego i fizycznego. „Dzięki swojej głębokiej empatii rozumiał ból i cierpienie świata toczonych wielorakimi

chorobami, głodem, wojnami, niesprawiedliwościami społecznymi i zwyczajną ludzką krzywdą” – wspominał kard. Dziwisz, przywołując papieską wizytę w Domu Niewolników na wyspie Gorée, gdzie samotnie stał w otworze, z którego niegdyś trap prowadził na statek, na który wpędzano niewolników z Afryki, aby ich wywieźć za morze.

Pierwsze budynki szpitala, który dziś nosi imię polskiego papieża, zostały zbudowane w 1917 r. jako Miejskie Zakłady Sanitarne. Tutaj m.in. dwukrotnie przebywała na leczeniu św. Siostra Faustyna Kowalska. Od 1948 r. przyjęta została nazwa Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. dr Anki. Obecna Poliklinika Kardiologiczna została zbudowana przez Fundację „Cor Aegrum”. W 1990 r. nadano szpitalowi imię Jana Pawła II. Jego poświęcenia dokonał osobiście Ojciec Święty dnia 9 czerwca 1997 r.

Franciszek przypomniał o beatyfikacji elżbietanek

Po odmówieniu modlitwy „Anioł Pański” i udzieleniu apostołskiego błogosławieństwa Ojciec Święty przypomniał o beatyfikacji, poprzedniego dnia, we Wrocławiu, sióstr elżbietanek zamordowanych przez żołnierzy sowieckich (12.06.2022).

Oto słowa Franciszka:

„Drodzy bracia i siostry, wczoraj we Wrocławiu, w Polsce, zostały beatyfikowane siostra Paschalis Jahn, i i jej dziewięć współsióstr, męczennicze ze Zgromadzenia Sióstr św. Elżbiety, zabitych pod koniec II wojny światowej. Te dziesięć 10 zakonnice, choć były świadome grożącego im niebezpieczeństwa, pozostały u boku osób starszych i chorych, którymi się opiekowały. Niech ich wzór wierności Chrystusowi pomoże nam wszystkim, a zwłaszcza chrześcijanom prześladowanym w różnych częściach świata, odwrotnie dawać świadectwo Ewangelii. Brawa dla nowych błogosławionych!”

W POLSCE

Jubileuszowa Msza św. z udziałem KEP i tysięcy górali

Uroczysta Eucharystia z udziałem Episkopatu Polski i tysięcy górali była kulminacyjnym punktem obchodów jubileuszu 25. rocznicy wizyty św. Jana Pawła II w Zakopanem (06.06.2022). Mszy św. pod Wielką Krokwią przewodniczył abp. Stanisław Gądecki.

W homilii przypomniał apel Jana Pawła II wygłoszony w Zakopanem w 1997 r.: „Brońcie krzyża!” Na zakończenie liturgii górale odnowili swoje zobowiązania złożone 25. lat temu przed Ojcem Świętym.

Na początku Eucharystii pod Wielką Krokwią zabrzmiało uroczyste „Gaude Mater”. Wierni zebrali się wokół 9-metrowego krzyża wykonanego przez górali. Elementy ołtarza przygotowywanego na liturgię nawiązywały do wizyty Jana Pawła II w Zakopanem w 1997 r. Przy ołtarzu znalazł się m.in. papieski kłęcznik i tron. Używany był również historyczny kielich. Liturgii przewodniczył abp Stanisław Gądecki, metropolita poznański, przewodniczący KEP. W homilii przypomniał wizytę Jana Pawła II w Zakopanem przed 25 laty, wzruszający hołd górali złożony wówczas na początku Mszy św. przez burmistrza miasta Zakopane i obietnicę trwania w wierze. W tym kontekście zadał pytanie, czy po 25 latach sytuacja duchowa Polaków pod względem wierności krzyżowi

poprawiła się, czy też pogorszyła i czy w bardziej odpowiedzialny sposób korzystamy z daru wolności.

W Mszy św. sprawowanej w 25. rocznicę pobytu św. Jana Pawła II w Zakopanem uczestniczyło ok. 10 tys. osób, w tym ok. 600 dzieci, które w tym roku przyjęły pierwszą Komunię świętą. Wielu dorosłych i dzieci przybyło w strojach góralskich. Grała orkiestra góralska. Obecne były poczty sztandarowe i banderia konna.

Za nami beatyfikacja s. Paschalis i 9 towarzyszek

We wrocławskiej archikatedrze odbyły się uroczystości beatyfikacyjne 10 sióstr elżbietanek (11.06.2022). Były w większości Ślązaczkami. Pracowały w różnych miejscach, opiekując się starszymi, chorymi, potrzebującymi. Wierne swojemu powołaniu, zamordowane zostały przez żołnierzy radzieckich „wyzwalających” tereny Śląska w 1945 r. Uroczystościom przewodniczył kard. Marcello Semeraro, prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. List do uczestników beatyfikacji przesłał prezydent RP Andrzej Duda.

Mszę koncelebrowali biskupi (m. in. nuncjusz apostołski abp Salvatore Pennacchio, prymas Polski abp Wojciech Polak, przewodniczący KEP abp Stanisław Gądecki, kard. Stanisław Dziwisz, metropolita wrocławski abp Józef Kupny, biskupi z innych krajów – m. in. Niemiec, Węgier) i liczni prezbiterzy.

W liturgii udział brały licznie zgromadzone siostry elżbietanki z różnych stron świata, na czele z matką generalną s. M. Samuelą Werbińską, a także przedstawiciele i przedstawicielki innych zgromadzeń, ruchów i stowarzyszeń oraz wierni świeccy, zebrani także przed katedrą. W uroczystościach uczestniczyli również przedstawiciele Kościoła ewangelickiego. Liturgia celebrowana była w języku łacińskim. Czytania, podczas liturgii, były w języku polskim i niemieckim. Ze względu na beatyfikację męczenniczek, zastosowano czerwony kolor liturgiczny. Hasło beatyfikacji dziesięciu męczenniczek elżbietańskich brzmi: „Wierne miłości”.

Kard. Marcello Semeraro prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, odczytał list apostołski papieża Franciszka, na mocy którego dołączono męczenniczki do grona błogosławionych.

Po odczytaniu, w świątyni rozległy się brawa, odśpiewano „Gloria Patri” i miało miejsce uroczyste odsłonięcie obrazu nowych błogosławionych.

Następnie w procesji siostry elżbietanki przyniosły do ołtarza dary – świece symbolizujące nowe błogosławione oraz kielich mszalny z 1945 roku. Służył on do sprawowania Mszy świętych w kaplicy pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Domu św. Elżbiety w Nysie. Został sprofanowany przez żołnierzy Armii Czerwonej, którzy najpierw używali go podczas posiłków, a następnie urządzili sobie zabawę polegającą na strzelaniu do kielicha, widoczne są w nim liczne ślady po kulach.

Kard. Semeraro zwrócił uwagę, że całe życie tych sióstr było prawdziwym darem z siebie w służbie chorem, małuczkim, ubogim, najbardziej potrzebującym. Ich bezinteresowna miłość była heroiczna do tego stopnia, że nie zdecydowały się na ucieczkę przed zbliżającą się na przełomie lat 1944-45 Armią Czerwoną. I to pomimo wieści o jej brutalności i okrucieństwach, popełnianych przez żołnierzy na mieszkańcach Prus Wschodnich.

Arcybiskup Stanisław Gądecki,
Metropolita Poznański,
wziął udział
w Archidiecezjalnym Marszu dla Życia
(12.06.2022).

„Dekalog Wychowania”

Podczas III Ogólnopolskiego Kongresu „Wychowanie trwa wiecznie – Rodzina źródłem dobra” jego organizator Rzecznik Praw Dziecka Mikołaj Pawlak, minister Rodziny i Polityki Społecznej Marlena Małąg oraz przedstawiciele organizacji pozarządowych podpisali Dekalog Wychowania.

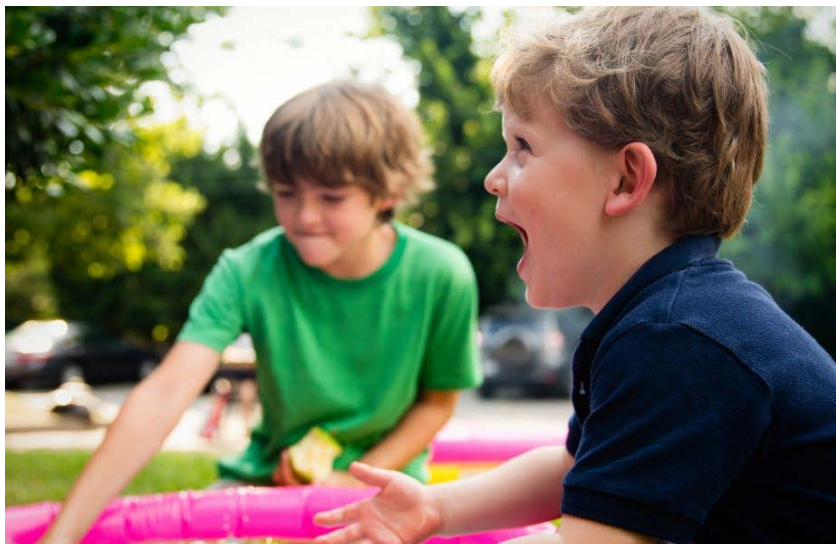
Kongres, pod Patronatem Honorowym Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy, został zorganizowany przez Rzecznika Praw Dziecka, Kolegium Jagiellońskie i Fundację Życie, przy współudziale ministra Edukacji i Nauki Przemysława Czarnka oraz minister Rodziny i Polityki Społecznej Marleny Małąg.

W Kongresie udział wzięli także studenci i doktoranci, społecznicy, nauczyciele, wychowawcy, psycholodzy, trenerzy i instruktorzy oraz organizatorzy i animatorzy wszelkich form edukacji – ze szkół, przedszkoli, klubów sportowych i duszpasterstw.

DEKALOG WYCHOWANIA

1. Wychowuj dziecko, opierając się na wartościach, ucząc je okazywania szacunku oraz dostrzegania dobra, piękna, miłości w sobie i w innych.
2. Podaruj dziecku jak najwięcej swojego czasu i zaangażowania – bądź z nim, słuchaj i rozmawiaj.
3. Zadbaj o siebie, pielęgnuj swoje więzi rodzinne – dzieci potrzebują kochających się rodziców: mamy i taty.

4. Wspieraj, inspiruj i towarzyszy, ale nie wyręczaj – w ten sposób nauczysz swoje dziecko samodzielności.
5. Zapewnij dziecku bezpieczeństwo, zarówno fizyczne, jak i psychiczne – jasno określaj wymagania, granice i zasady, ale przede wszystkim bądź dostępny dla dziecka.
6. Buduj relacje – okazuj uczucia i rozmawiaj o nich, bądź wiarygodny.
7. Daj przykład i bądź autorytetem – niech Twoje słowa mają odzwierciedlenie w czynach, a czyny stanowią dla dziecka inspirację do działania.
8. Daj sobie i dziecku prawo do błędów, unikaj porównywania – niepowodzenia kształtują charakter i uczą mierzenia się z trudnościami.
9. Rozwiązuj konflikty – ich niezrozumienie i unikanie pogarszają relacje. Bądź przy dziecku i odpowiadaj na jego pytania, przepraszaaj i wybaczaaj.
10. Kochaj bezwarunkowo.

Źródła: www.eka.pl, www.archipoznan.pl

XII NIEDZIELA ZWYKŁA

19.06.2022 r.

W oktawie Bożego Ciała procesje eucharystyczne w łączności z Mszą św. wieczorną i nabożeństwem czerwcowym.

W czwartek na zakończenie oktawy procesja do figury Serca Jezusowego na cmentarzu. Po procesji spotkanie w sali domu parafialnego wszystkich zaangażowanych w przygotowanie Uroczystości Bożego Ciała i oktawy.

W piątek w Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa ogólnolno poznańska procesja z kościoła Najświętszego Serca i Św. Floriana do Krzyży Poznańskiego Czerwca po Mszy św., która rozpoczyna się o godz. 19:00. Z racji uroczystości nie obowiązuje wstrzemięźliwość od potraw mięsnych.

Biuro parafialne czynne we wtorek, środę i czwartek według ustalonych godzin.

Msze św. na zakończenie roku szkolnego dla uczniów ze Szkoły Podstawowej nr 70 w czwartek o godz. 18:00, natomiast dla IV LO w piątek o godz. 7.30.

W lipcu i sierpniu w niedzielę nie będzie Mszy św. o 12.30.

Biuro parafialne czynne w lipcu i sierpniu:

- w środy w godz. od 9.00-10.00
- i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00.

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.

Nieczynna będzie biblioteka.

KAPLICA

CAŁODZiennej Adoracji

Najświętszego Sakramentu

pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiuścacji tekstów oraz zmianę tytułów.